

L. H. ANDERSONS · 1895

Senā maģija

MAĢIJA UN MAGNĒTISMS · 1. BURTNĪCA

Magnētisms, maģi un sapņi

IEVADS · I-IV NODAĻA

BLUSABOOKS

Senā maģija

L. H. ANDERSONS · «ANCIENT MAGIC, MAGNETISM AND PSYCHIC FORCES» (ČIKĀGA, 1895) · IEVADS · I–IV NODAĻA

Katrai nodaļai — četras daļas

ANDERSONA VĀRDIEM

pilns autora teksts, tulkots no 1895. gada izdevuma

VIENKĀRŠIEM VĀRDIEM

ko autors šajā nodaļā saka

SVEŠVĀRDI

nodaļas jēdzieni un vārdi

KO SAKA MŪSDIENU ZINĀTNE

hipnoze, suģestija un tas, kas vēl nav izskaidrots

Vēsturisks teksts, ne pamācība.

BlusaBooks · MMXXVI

© 2026 SIA "Blusa Entertainment" (reģ. Nr. 40203726725) · BlusaBooks. L. H. Andersona oriģinālteksts (Čikāga, 1895) ir brīvi izmantojams, bet šis latviešu tulkojums, skaidrojumi, ilustrācijas un izdrukājamās lapas ir autordarbs. Tos aizliegts kopēt, pavairot, izplatīt vai publiskot pilnībā vai daļām bez autora rakstiskas atļaujas. Pārkāpējiem iestājas Autortiesību likumā paredzētā atbildība. Izdrukājamās lapas drīkst drukāt tikai personīgai lietošanai. Grāmatā aprakstītie hipnozes un «magnētiskās dziedināšanas» paņēmieni ir vēstures liecība, nevis pamācība, un neaizstāj ārsta palīdzību.

SATURS

<i>Priekšvārds</i>	4
I Magnētisma parādības	6
II Maģija — melnā un baltā	20
III Sapņi, vīzijas un īstā maģija	27
IV Ēģiptes magu noslēpumi	37
<i>Noslēgums</i>	46
<i>Izdrukājamās lapas — divas lapas</i>	47
<i>Svešvārdu vārdnīca</i>	50

PRIEKŠVĀRDS

Šī burtnīca atver sēriju «Maģija un magnētisms» — pilnu L. H. Andersona grāmatas *Ancient Magic, Magnetism and Psychic Forces: The Key to Power* («Senā maģija, magnētisms un psihiskie spēki: atslēga uz varu», Čikāga, 1895) latviešu tulkojumu piecās daļās.

Laiks, kurā grāmata tapa. Deviņpadsmitā gadsimta beigu Amerikā «magnētisms» bija vārds, kas solīja gandrīz visu. Vēl no Franca Antona Mesmera laikiem nāca doma par «dzīvnieku magnētismu» — neredzamu spēku, kas plūst no cilvēka rokām un acīm. To mantoja hipnotisms, par kuru tolaik strīdējās Parīzes un Nansī ārsti, spiritisms ar saviem seansiem un klauvējošiem galdiem, kā arī «Jaunās domas» kustība, kas mācīja, ka pareiza domāšana dod veselību un panākumus. Laikraksti bija pilni ar sludinājumiem par «personīgā magnētisma» kursiem, ko varēja apgūt pa pastu.

Par grāmatu un autoru. Grāmatu 1895. gadā izdeva «The National Institute», kura adrese bija Masonic Temple — toreizējais Čikāgas augstceltņu lepnums. Par pašu autoru, profesoru L. H. Andersonu, zināms ļoti maz: tikai tas, ko viņš raksta šajā grāmatā, un portrets ar parakstu, ko tā sākumā ievietoja izdevējs. Neko vairāk mēs viņam nepiedēvējam.

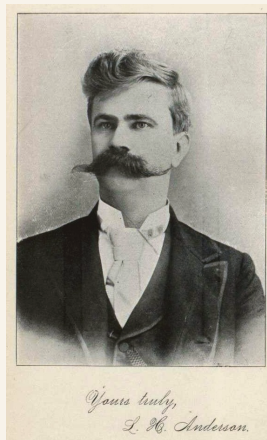
Kas ir šajā burtnīcā. Autors ievads un četras pirmās nodaļas: par magnētisma parādībām, par melno un balto maģiju, par sapņiem, vīzijām un «īsto maģiju» un par Ēģiptes magu noslēpumiem. Tā ir grāmatas vēsturiskā daļa — Andersons meklē «magnētismu» Bībelē, kabalā un senajos tempļos.

Kā lasīt. Katrai nodaļai ir četras daļas. *Andersona vārdiem* — pilns autora teksts bez saīsinājumiem, ar oriģinālā izdevuma attēliem. Tam seko trīs mūsu daļas: *Vienkāršiem vārdiem* — kas nodaļā īsti notiek; *Svešvārdi* — nodaļas

jēdzieni, kas apkopoti arī vārdnīcā burtnīcas beigās; *Ko saka mūsdienu zinātne* — kā šos uzskatus vērtē šodien. Tas ir 1895. gada teksts un tā laika uzskati, nevis pamācība; autora valodu un domas atstājam neskartas, un mūsu vērtējums ir tikai mūsu daļas.

Par avotiem. Salīdzinot ar Jozefa Ennemozera «Maģijas vēsturi» (vāciski 1844, angliiski Viljama Hovita tulkojumā 1854. gadā), redzams, ka daudzas autora ievada un I–IV nodaļas rindkopas Andersons pārņēmis gandrīz vārds vārdā no šī tulkojuma, neminot avotu — 19. gadsimta populārajā literatūrā tā darīja bieži. Tekstu dodam tā, kā Andersons to iespieda; šī nodaļu daļa būtībā ir Ennemozera laikmeta skatījums uz maģijas vēsturi.

Sērijā «Maģija un magnētisms»: 1 · Senā maģija 2 · Hipnoze un spiritisms 3 · Gribas spēks 4 · Dzīvības magnētisms 5 · Magnētisma likumi.

I. NODAĻA

MAGNĒTISMA PARĀDĪBAS

ANDERSONA VĀRDIEM

*Brīnumi nav vajadzīgi — Magnētisms izskaidro senos noslēpumus — Nevieni nav tik
akls kā tas, kas negrib redzēt — Dabiskie un dievišķie darbi — Cilvēka prāts ir
vispēcīgs — Mūsu apgalvojumu pierādījums Rakstos — Tas skar visas šķiras — Liela
nozīme daudzu iemeslu dēļ — Magnētisms, jauna medicīnas zinātne — Kā darbojas
personīgā magnētiskā ietekme — Magnētiskā roka un acs — Aizspriedumiem
jāatkāpjas zināšanu priekšā — Tas ir pāri brīnumiem un burvestībām — Cilvēkā
ieliktu spēku attīstība — Magnētisms nav nekas jauns*

AUTORA IEVADS

Par tāda darba kā šis dabu un raksturu nekas nav jāsaka. Pietiek ar to, ka brīdī, kad sabiedrības prāts nodarbojas ar tāda veida jautājumiem, par kādiem tas runā, nopietna un nenogurstoša pētnieka meklējumi nevar būt nesvarīgi, pat ja lasītājs ne vienmēr nonāks pie tā paša secinājuma, pie kāda nonācis viņš.

Tā man šķiet, ka, lai gan mēs nevaram noliegt neparastās psiholoģiskās parādības, kas pazīstamas ikviena cilvēka pieredzei, tās tomēr var zināmā mērā izskaidrot visur, kur mums izdodas noskaidrot apstākļus, kas dara prātu uzņēmīgu pret šādiem iespaidiem. Gan atsevišķu cilvēku, gan veselu ļaužu kopu uzņēmība pret šīm ietekmēm, šķiet, paredz kādu neparastu stāvokli.

Dažādi lasītāji uz šo grāmatu raudzīsies no ļoti dažādiem skatpunktiem. Daži to vērtēs tikai kā kuriozu, citi atradīs tajā vielu tālākiem pētījumiem; viens gribēs no tās mācīties maģijas mākslas, cits izdarīs no tās filozofiskus secinājumus. Visi būs laipni gaidīti, un visi, es ticu, atradīs, ja ne pamācību, tad vismaz izklaidi un bagātīgu vielu pārdomām; jo tā runā par ievērojamām parādībām un neparastām iedarbībām, kuras līdz šim noteikti ir uzlūkotas par tukšiem rēģiem vai par piederīgām kādai sfērai, kam ar dabu nav nekāda sakara, bet kuras tomēr ir vēstures daļa un jau tādēļ vien noteikti ir vispārējas intereses vērtas.

Magnētisms ar savām ievērojamajām parādībām jaunākajos laikos mūs ir ievēdis sfērā, kas vēl joprojām kā aizvērtā grāmata glabā augstākas lietu kārtības noslēpumus, kuri atrodas aiz pazīstamās, ikdienišķās dabas vēstures. Pirms magnētisma atklāšanas ticēja, ka zinātne pasauli jau ir izsmēlusi un ka cilvēka prāts dabas un iekšējās dzīves kartē ir atzīmējis visu, kas debesīs un virs zemes var vai nevar pastāvēt. Pats magnētisms stāvēja fonā; uz to raudzījās kā uz kaut ko, kas ir nekas un nevar pastāvēt. Šādas novecojušas, putekļainas kartes vēl joprojām bieži karājas virs dedzīgu cīnītāju rakstāmgaldiem, kuri bruņiniecišķā garā drosmīgi cīnās pret viltu un postu, sargādami savu skaisti iekārtoto īpašumu. Tagad tomēr magnētisms, neapmierinādamies ar saviem daudzveidīgajiem brīnumiem, ved atpakaļ noslēpumainajā atmetās maģijas valstībā, savāc senas teikas un sen aizmirstus noslēpumainas darbības likumus no pārpasaulīgas pasaules, kuru, no vienas puses, pēc mūsdienu zinātnes mēra uzskatīja par bezvērtīgu, bet, no otras puses, pareizticīgās dogmas — par velna darbu. Kamēr pirmā tādējādi baidās, ka šādi mēģinājumi, kādi aprakstīti šajā grāmatā, to atvedīs atpakaļ pagātnes mistiskās krēslas tumsā, kur savu mežonīgo spēli dzen vienīgi ticības brīnumiem fantāzijas, otrās drosmīgi pretojas, bažīgi baidīdamās, ka visi brīnumi nepārstāj būt brīnumaini.

Šīs grāmatas saturs, neraugoties uz iepriekš minētajiem pretrunīgajiem motīviem, galvenokārt nodarbojas ar tām mesmeriskajām parādībām, kuras agrāk sauca par maģiskām, bet tagad par magnētiskām; tāpēc pašreizējā uzskatu stāvoklī tā, protams, nevar cerēt uz vispārēju atzinību. Taču tā var, ja arī neieinteresēs, tad vismaz neizraisīt vispārēju nepatiku, jo autors visur ar pilnīgu objektivitāti meklē vienīgi patiesu faktu vēsturiskās pēdas un ar tiem saistītās parādības, salīdzina tās un cenšas tās atvest atpakaļ pie noteiktiem dabas likumiem, kurus patiesībā var uzskatīt par kaut ko vairāk nekā vienkāršas piesārņotas pelķes vai sabrukušas kolonnas.

Ja dažas no aplūkotajām parādībām ne vienmēr nes nekļūdīgas patiesības zīmogu vai pat ja daži principi, uz kuriem tās balstītas, nav tie stingrākie, tomēr nevar tik viegli apgalvot, ka tās ir izdomātas vai ka tas viss ir krāpšana. Pat ja tās patiešām būtu patiesas — par ko mums tiešām ir daudz pierādījumu —, mēs šur un tur varam atrast iemeslu tās apsvērt vairāk un pārbaudīt to pielietojuma

derīgumu, lai varbūt izdotos atklāt pastāvīgus spēkus pat biežāku darbību vidū, novērst daudzas grūtības, kuras vispārējā zinātne neatrisina, un atvērt plašāku darbības lauku cilvēka rošībai, lai tā beidzot sasniegtu garīgā likteņa cēlo mērķi.

Autors pēdējos astoņpadsmit gadus ir gājis pa vēl neapstrādāto magnētisma brīnišķīgās parādības lauku; un, reiz pārliecinājies par tās realitāti un par tās pārsteidzošajām, ar nodomu izraisītajām iedarbībām, viņš uzskata par savu pienākumu, saskaņā ar teicienu, ka «grauds pieredzes medicīnā vērts vairāk nekā grāmata, pilna spriedelējumu», turpināt ar zināmu pašaieliedzību un neatlaidību, kas nav visiem pa spēkam. Par savu pirmo nepieciešamo uzdevumu viņš uzskatīja izdarīt eksperimentus, lai atklātu šīm parādībām kādu noteiktu likumu. Kad drīz izrādījās, ka šāda likumsakarība patiešām pastāv, nākamais, kas bija jādara, bija meklēt vēsturē tās līdzīgās noslēpumainās parādības, kurām ir lielāka vai mazāka radniecība ar magnētisma parādībām. Vispārēja saskaņa tagad atrodama visur un visos laikos, un tādējādi visām šīm brīnišķīgajām parādībām un mīklām tagad var pieņemt kopīgus likumus. Tas attaisno aksiomu, ka visas tādas ievērojamas parādības, kas saskan ar magnētismu, kopumā ir patiesas. Autors tagad ar zināmu prieku, ko neviens nespēj apspiest, jūt, ka viņš beidzot ir izpildījis savu pienākumu, varbūt iemetis kādu gaismu tumsā un tādējādi devis visnepieciešamākos norādījumus, kā iet uz priekšu uzmanīgā, stingrā solī, un sniedzis palīdzīgu roku cilvēka vājumam.

Mēs neizliekamies par neklūdīgu zinātnes un filozofijas skolotāju; viņš savas atklāsmes vērs pie cilvēka dvēseles intuīcijas un prāta.

Tāpēc visam, ko viņš cilvēcei vēsta, jādzīvo no savas iekšējās vērtības — no savas iemājojošās dzīvības —, nevis tāpēc, ka to ir sacījis vai uzrakstījis viņš.

Autors jūt aicinājumu veltīt savu dzīvi un iekšējos spēkus cilvēces progresam, laimei un garīgai apgaismībai. Lai iegūtu šo mērķu sasniegšanai piemērotus līdzekļus un principus, viņš jūt aicinājumu pētīt (cik vien viņa spējas ļauj) Dieva vispārējā tempļa dabisko, garīgo un debesu nodalījumu un atklāt un ieteikt to vispārējo patiesību pareizu pielietojumu, kādas vajadzīgas cilvēka fiziskajai un garīgajai uzbūvei šajā, viņa sākotnējā, esamības stāvoklī.